

Slavnost Nanebevstoupení Páně

VSTUPNÍ ANTIFONA Sk 1,11

Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Ježíš přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe. Aleluja.

Uvedení do bohoslužby A

Slavnost Nanebevstoupení Páně nám dnes zdůrazňuje, že Pán Ježíš, přestože ukončil svůj pozemský život, je dál s námi. Dál káže svým slovem v evangeliu, dál rozmnožuje chléb svého Těla, dál působí svou láskou skrze své vyznavače, křesťany. Působí i skrze mne? Nosím jeho úsměv, mluvím v jeho myšlenkách, jedním v jeho lásce? Poprosme zahanbeně za odpuštění své vlažnosti a nelásky.

Uvedení do bohoslužby B

Dnešní slavnost nám nejen hlásá, že Pán Ježíš vstoupil na nebesa, ale i to, že je stále s námi zde na zemi. Dál káže slovem svého evangelia, dál učí svým svatým Duchem, dál působí svou láskou skrze křesťany. Jsme i my nositeli jeho ducha a jeho lásky? Se zahanbením poprosme za odpuštění naší vlažnosti.

Uvedení do bohoslužby C

Dnešní svátek Nanebevstoupení Páně nám odpovídá na otázku, v čem je největší naděje člověka. Staví nám před oči, že Pán Ježíš se na světě nepachtil nadarmo. Zlo nad ním nezvítězilo. Žije dál, žije navěky. Je dobře na to myslet, když na nás někdy padne pocit marnosti: konec našeho lidského snažení bude také dobrý. S tou důvěrou dnes pohlížejme s apoštoly za odcházejícím Pánem.

Říká se Sláva na výsostech Bohu

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, tvůj vzkříšený Syn, Ježíš Kristus, vstoupil na nebesa, a tím bylo povýšeno i celé lidstvo; naplň nás radostnou vděčností a nadějí, že pro naše spojení s Kristem také my vejdemo do tvé slávy. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení A

Zpráva ve Skutcích apoštolů o nanebevstoupení Páně není historická reportáž, ale katecheze prvotní Církve o oslaveném Kristu. Tak jí také naslouchejme.

Nebo B

Teď naslouchejme, jak ještě ve chvíli posledního loučení s Pánem Ježíšovi učedníci málo chápali Boží království. I my si musíme stále znovu připomínat a

uvědomovat radost, že teď smíme působit ve světě, jak v něm působil Pán, že smíme žít a jednat v jeho Duchu.

Nebo C

Svatý Lukáš napsal, jak víme dvě knihy. V evangeliu nám podal zprávu, co Ježíš činil a učil. Ve Skutcích apoštolů popisuje zrod a růst Církve. Teď si budeme číst první verše této knihy.

1. ČTENÍ Sk 1,1-11 *Ježíš byl před jejich zraky vyzdvižen.*

Čtení ze Skutků apoštolů.

Ve své dřívější knize jsem pojednal, milý Theofile, o všem, co Ježíš konal a čemu učil až do dne, kdy byl vzat do nebe. Předtím dal svým vyvoleným apoštolům příkaz skrze Ducha svatého. Po svém utrpení jim poskytl mnoho důkazů, že žije: po čtyřicet dní se jim zjevoval a mluvil o Božím království.

Když s nimi jedl, přikázal jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale čekali na Otcovo zaslíbení – „Vždyť jste přece o tom ode mě slyšeli: Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým za několik málo dní.“

Tu se ho ptali ti, kteří s ním byli: „Obnovíš teď, Pane, v Izraeli království?“ On jim však řekl: „To není vaše věc, abyste věděli čas a okolnosti, jak je Otec z vlastní moci ustanovil. Ale až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec země.“

Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. Hleděli upřeně k nebi za ním, jak odchází, a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech a řekli: „Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 47,2-3.6-7.8-9 Odp.: 6

Odp.: Bůh se vznáší za jásotu, -

Hospodin vystupuje za hlaholu trub.

Nebo: Aleluja.

Všechny národy, tleskejte rukama, - jásejte Bohu radostným hlasem, - protože Hospodin je vznešený, hrozný, - je to veliký král nad celou zemí.

Odp.

Bůh se vznáší za jásotu, - Hospodin vystupuje za hlaholu trub. - Zpívejte Bohu, zpívejte, - zpívejte našemu králi, zpívejte!

Odp.

Protože Bůh je králem celého světa, - zpívejte mu chvalozpěv! - Bůh vládne národům, - Bůh zasedá na svém svatém trůnu.

Odp.

Uvedení do 2. čtení

Druhé čtení je pokorná modlitba o moudrost, abychom uměli rozeznat a uznat Boží moc.

Nebo:

Svatý apoštol Pavel píše o Kristově plnosti, ve které my křesťané můžeme žít. Jaký obraz lidské duchovní krásy se nám tu předkládá!

2. ČTENÍ Ef 1,17-23 *Posadil ho po své pravici v nebi.*

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři a sestry!

Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, ať vám udělí dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, takže budete moci mít o něm správné poznání. On ať osvítlí vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví a jak se ukazuje na nás, na věřících, jeho nesmírně velká moc působením jeho všemohoucnosti. Ta se už projevila, když Krista vzkřísil z mrtvých a posadil ho po své pravici v nebi: vysoko nade všechna knížata, mocnosti, síly, panstva - a jak jen se ještě jmenují všechny hodnosti, a to nejen v tomto věku, ale i v budoucím.

Ano, ‚všechno podřídil pod jeho nohy‘. A jeho dal jako svrchovanou hlavu Církvi: ona je jeho tělem, plností toho, který naprosto všechno ovládá.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Srov. Mt 28,19.20

Aleluja. Jděte a učte všechny národy, praví Pán; -
já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa. Aleluja.

Uvedení do 3. čtení A

Závěrečná slova evangelia svatého Matouše, která si teď budeme číst, mluví nejen o nanebevstoupení Páně, ale také o tom, co zbývá udělat nám, než Pán znovu přijde.

EVANGELIUM cyklus A Mt 28,16-20 *Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.*

Zakončení svatého evangelia podle Matouše.

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil:

„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Uvedení do 3. čtení B

Závěrečná část Markova evangelia nepopisuje v detailech Ježíšovo nanebevstoupení, ale spíše uvádí důsledky této události. Apoštolé jsou nyní pověřeni, aby slovy a mocnými činy konali poslání samotného Ježíše. Ten sice vystupuje do nebe, ale bude zároveň přítomný po jejich boku. Kristus nepřijímá Boží slávu jen pro sebe: jeho moc proudí na apoštolů a skrze ně na ostatní lidi. Poněvadž Ježíš dostal moc nad celým světem, apoštolé mohou s odvahou všude hlásat evangelium a s Kristovou mocí přemáhat mocnosti zla.

EVANGELIUM cyklus B Mk 16,15-20 *Byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici.*

Zakončení svatého evangelia podle Marka.

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti apoštolům, řekl jim:

„Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu. Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady do ruky, a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

Tak k nim Pán Ježíš mluvil. Potom byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici. Učedníci pak vyšli a všude kázali. Pán působil s nimi a potvrzoval jejich slova znameními, která je provázela.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Uvedení do 3. čtení C

Loučení bývá zpravidla smutné. O apoštolech teď uslyšíme, že se po rozloučení s Pánem vraceli domů s velikou radostí. Snadno si domyslíme proč.

EVANGELIUM cyklus C Lk 24,46-53 *Zatímco jim žehnal, vznášel se k nebi.*

Zakončení svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno obrácení, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.

Hle - já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“

Vyvedl je pak směrem k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, odloučil se od nich a vznášel se k nebi. Oni se mu poklonili a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma. Byli stále v chrámě a velebili Boha.

Slyšeli jsme slovo Boží.

JAK JE DALEKO DO NEBE ?

Pod dojmem svátku Nanebevstoupení Páně zvolal kdysi jeden nevěrec: „Zapřísahám vás, přátelé, zůstaňte věrni zemi.“ Tím křikem chtěl zdiskreditovat a znevážit křesťanské náboženství. Netušil, že tím právě náboženství slouží, protože pomáhá odbourávat mytologické a falešné náboženské představy. Cožpak volání po věrnosti zemi není opravdu v protikladu s tím, co dnešní svátek vypovídá o Pánu Ježíši? Vstoupil na nebesa, byl vzat ze země, cožpak to není výpověď o tom, že Pán Ježíš opustil tento zlý svět, kde trpěl, že se od něj oprostil a unikl zpět do nebe, mimo zemi? Cožpak křesťanství nevede také své vyznavače, aby se snažili nějak přetrpět a přečkat tento život, a pak ať se ten zlý svět řítí kam chce, když my už budeme jinde, když už budeme v nebi? Cožpak právě naděje na únik ze světa není to, čemu se říká křesťanská naděje?

Ne, tak to není. Taková naděje, která by se vrhla až kamsi za lidský život, za lidský svět, byla by fantastická a neskutečná naděje. A byla by to vlastně naděje zcela pohanská a nekřesťanská. Podhoubím, ze kterého takové představy podvědomě a neuvědoměle vyrůstají, je jakási špatná optická představa nebe jako místa kdesi nahoře, představa, která lpí na hovorových výrazech. Maminka řekne: „skoč mi pro kvasnice“, a nejde tu vůbec o skok do dálky. Podobně se řekne, že „někomu spadl kámen ze srdce“, a vůbec tu nikdo neslyší jeho žuchnutí. A jiný řekne, že „zapadá slunce“, a ono nikam nic nepadá. Lidská rčení mívají význam jiný, než je doslovné znění použitých slov. Nanebevstoupení Páně není kosmonautický výkon, není to fyzické dění. Ježíš nestoupal metr za metrem a kilometr za kilometrem do vzduchu až někam k měsíci nebo ještě dál na nějakou vzdálenou planetu. Nebe není jen nějaké místo někde.

Co je tedy nebe, kde je tedy nebe? Jak si je máme představit? Těžko si je můžeme představit, když se nejedná o hmotnou záležitost. Dobře to říká svatý apoštol Pavel, že „ani lidské oko nevidělo, ani na lidskou mysl nevstoupilo“, protože lidsky si nebe představit vůbec nelze. Ale přesto si můžeme pojem nebe

aspoň přiblížit pomocí raně středověkých obrazů, ikon. Zájem o ikony stal se teď módou. Kupují se, kradou se, ale také se s novým zájmem studují. Středověký malíř nesměšlel o nebi nějak primitivně jako o modrém nebičku kdesi nahoře. Nenamaloval je vůbec modrou barvou, ale zlatou, a nebo použil zlatého plechu a udělal toto zlaté nebe jako nosné pozadí, na němž znázornil člověka.

Nebe jako nosný základ člověka a celého světa. Ne něco nahoře, ale to, co nás obklopuje ze všech stran, to v čem žijeme, hýbáme se a jsme, protože Bůh nás obklopuje, obsahuje ze všech stran a proniká veskrz naskrz. Nebi je každý z nás přesně tak blízko, jak blízko je Bohu. Jestliže si takto prohloubíme představu o nebi, pak budeme bez obtíží rozumět i výroku o nanebevstoupení Pána Ježíše. Říká se tím, že on se stal novým základem našeho bytí, naší existence. Prolomil hranice mezi tímto a oním světem, mezi minulostí svého lidského narození a současností našeho lidského života. Písmo svaté to říká ještě jinými obraznými rčeními: „sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího.“ Nebo: „je mu dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ Kristus je nosný základ všeho času, i našeho atomového věku. I v něm máme zvěstovat jeho království.

Teď tedy porozumíme i smyslu napomenutí, které nám dnes dává Písmo svaté: „Co hledíte do nebe?“ Nehleďte vzhůru, Pán je s vámi zde. Zůstaňte zemi věrni, hlásejme jeho království zde a kolem sebe. Nechceme tím v žádném případě hlásat, že očekáváme nebe na zemi. Nebe není totožné se zemí a nikdy nebude. To ví každý, kdo má oči, že země nebude bez přírodních katastrof, bez duchovních temnot ze zloby a lidské hlouposti. Ale Kristus učinil vše až po vlastní smrt, aby temnoty mysli rozehnal láskou, aby lidem ukázal cestu, jak zemi dotvářet blíž k podobě Božího království, k nanebevzetí. Dnešní svátek je výzvou a úkolem pro nás. Od té doby, co Pán vstoupil na nebesa, je zde na zemi přítomen viditelně v nás a skrze nás, skrze naši lásku.

NEHLEĎTE VZHŮRU, PÁN JE S NÁMI ZDE

Pán Ježíš byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici. Tak jsme to dnes slyšeli z evangelia a tak vypadá i naše představa a náš pocit, že zde na zemi už Ježíš není, že je v nebi. Jenže nebe není jiným světem než ten náš. Když zemřeme, neodejdeme z tohoto světa do jiného, jak se často říká při pohřbech, že člověk opustil tento svět. To je jen obrazné rčení. Skutečnost taková není. Nejenže nás Bůh nevolá do jiného světa, on sám přece vstoupil do našeho světa a stal se člověkem, vtělil se. Nikdy jej neopustil, ale vykoupil jej. Co se tedy míní těmi výrazy Písma svatého, když se říká, že vstoupil na nebesa a zmizel jim z očí. Míní se tím právě to zmizení, nikoli odchod. To je dvojitý pojem: odejít znamená pryč, nebýt už tu. Zmizet znamená být přítomen dál, ale skrytě.

K dotvrzení této pravdy stačí pozorně si přečíst hned další větu Markova evangelia, že učedníci vyšli a všude kázali. A že Pán působil s nimi a potvrzoval jejich slova znameními. Jaká je to radost, když si toto plně

uvědomíme: Pán je tu, je s námi. A jak moudře to zařídil: Viditelně by mohl být jen na jednom místě, a proto to jeho vynalézavost zařídila tak, abychom jej mohli nalézat všude v jeho neviditelné přítomnosti. Plyne z toho ovšem také toto: Kdo se s Kristem nedokáže za celý život blíže seznámit a setkat, kdo spoléhá jen na to, že se s ním po smrti setká v nebi, ten se zklame. Nenajdeš-li Krista za života na zemi, nebudeš s ním ani po smrti v nebi. Nezapomeňme tedy: nebe není jiný svět! Boží království je i zde, je v nás. Na nás je, abychom je s milostí Boží v sobě a kolem sebe budovali. Země je místo, kde se buduje nebe. Provždy jsme spojeni se svým světem, proto si prospěšme jej zlepšovat a zušlechťovat v sobě a kolem sebe.

JAK ČÍST BIBLI

Svátek Nanebevstoupení Páně nám dnes připomíná, že Pán Ježíš, i když ukončil svůj pozemský život, přesto je dále s námi, dále káže, dál učí, dál mluví. Dobře naslouchejme, abychom jeho hlas ve svatém čtení uslyšeli. Kdo by dnes naslouchal dnešnímu čtení ze Skutků apoštolů jako zprávě o historické události, muselo by ho to naplnit teskností: Pán Ježíš už opustil svět, už ho tu není. My už nezažijeme ty krásné chvílky, kdy mohli učedníci sedět kolem něj, naslouchat jeho hlasu. Nás se netýká ani jeho příslib, že zase přijde, ten je pro generace poslední. My jsme kdesi uprostřed, kde je tak těžko věřit, když nemůžeme Ježíše uslyšet a uvidět. Jenže Boží slovo v Bibli, ani ty dnešní Skutky, to není jen vyprávění o něčem, co se událo kdysi dávno. Tu se mluví o křesťanech a pro křesťany ve všech časech, vždyť je to hlas Boha, u něhož není včera či zítra, u nějž je všechn lidský čas stálou přítomností.

Je to tedy příslib a nabídka i tobě i mně, co dnes čteme ve Skutcích, že učedníkům se Ježíš ukazoval a mluvil jim o Božím království. I nám se Ježíš chce ukazovat a mluvit nám o Božím království, i my se můžeme s Ježíšem setkat, uslyšet jeho hlas a uvidět ho zrakem své duše, protože jeho Slovo stalo se tělem ve slovu evangelia, v Písmu svatém, v Bibli. Pokusme si tedy povědět jak je Kristus po svém nanebevstoupení dále s námi, jak číst Bibli, abychom se v ní setkali s živým Ježíšem. Nejprve si povězme, že tak jako oči vidí jen tam, kde je světlo, tak duševní zrak uvidí Ježíše na stránkách Písma svatého jen, kde je světlo Ducha svatého, zvané v tomto případě víra. Nebudeme tu tedy mluvit o četbě Bible jako prastaré antické knihy, kterou člověk vědecky zkoumá a kriticky váží přesnost a původ jejích výroků a údajů. Nám tu jde o věřící přístup k Bibli jako Božímu slovu. O zaslechnutí Božího slova a patření na živého Ježíše.

Toto věřící čtení má více stupňů podle hloubky pohřžení věřícího. Zkušení církevní učitelé duchovního života rozeznávají: Prosté duchovní čtení a naslouchání Písmu; rozjímavou četbu, to jest modlitební rozhovor či meditace; a nazíranou četbu, to je patření na Ježíše neboli kontemplace. Připomeňme si znovu, že duchovní četbou se stává čtení Bible tenkrát, když ji bereme do ruky s

vírou, že v ní uslyšíme Boží slovo a s ochotou se řídit podle Božího slova. Takovou prostou věřící četbu Bible popisuje krásně Dostojevský: „K mým vzpomínkám na dětství a domov patří i první seznámení s Biblií. Měl jsem biblickou dějepravu, vyzdobenou nádhernými obrázky. V té jsem si dychtivě četl, ač jsem byl ještě děčko. Dodnes stojí tato ohmataná knížka jako vzácná památka v mé knihovně.“

Jak nádherná kniha je Bible, kolik síly se v ní lidem nabízí. Je to vskutku zrcadlo světa a člověka: všechny lidské osudy jsou v ní obsaženy. Stačí, aby kněz zasel do duše člověka semeno poučení, jak správně číst, a tato četba žíví v duši po celý život plamínek světla v temnotách životních zmatků. A není pro to třeba ani zvláštního vědeckého vzdělání. I prostý člověk porozumí věcem, které pro svůj život potřebuje. Nevěříte? Jen to zkus a uvidíš. Písmo svaté je historie našeho lidství, lidských osudů ve vztahu k cíli celého Kosmu, k Ježíši Kristu. Není nic lidského, co by nebylo popsáno v těchto 72 knihách Starého a Nového zákona. Události našeho života jsou tam také, a co víc: je ukázán jejich smysl ve světle víry. Jen je třeba vžít se do postav biblických dějin a na jejich osudu se učit lépe chápat svůj vlastní život a lépe si jej zařizovat.

Teď si možná řekneš, dobrá, chtěl bych číst Písmo svaté, ale jak to v tomto uspěchaném světě zařídit. Už je stejně tolik věcí, na které nemám čas a ke kterým se nedostanu. Jenže četba Písma svatého ti nebude prací navíc, když se tomu naučíš, ale nádhernou chvilkou oddechu. A tu potřebuješ, potřebuješ o to naléhavěji, čím víc máš práce. Chce to ovšem jistý pořádek. Najít si chvilku. Nedej na začátečnické pokušení dlouhé četby, žádné čtvrt ani půl hodiny. Stačí pět minut. Než knihu otevřeš, ztiš se na okamžik a uvědom si: Teď chce se mnou mluvit můj Pán. Prosím o světlo Ducha svatého. Pak začni číst. Můžeš-li, čti si nahlas. Co tě neoslovuje, nech klidně a čti dál. Při každém odstavci zauvažuj: co se tu dělo tenkrát, co tu říkal pisatel svým současníkům, co to znamená pro mne, pro můj život?

Co tě osloví, to si zřetelně podtrhni, aby ses k tomu mohl vracet. Mnozí si takové věty vypisují do notýsku, který mohou nosit stále s sebou, aby si je mohli v každé volné chvíli opakovat a vtisknout do paměti. A nakonec otázka, co číst a kde začít? Jsou lidé, kteří se rozhodnou, že přečtou Biblii po pořádku celou, od začátku do konce, ale to málokdo dokáže. Ztroskotají na zdlouhavých rituálních předpisech Starého zákona, které pro nás už nemají význam, na dlouhých rodokmenech, na knihách Kronik, které opakují suše a bez jiskry to, co už pověděli básnický nadaní pisatelé živě a zajímavě v knihách Samuelově a Královských. Chtít přečíst celou Biblii, to je velké rozhodnutí, vždyť kdybys četl jednu kapitolu denně, tedy asi pět minut, budeš ji číst tři a tři čtvrtě roku.

Myslím, že ty si pro začátek zvolíš skromnější plán četby Písma svatého. Můžeš si třeba vybírat tematické úryvky podle tvých zálib a čtenářského temperamentu. Rejstřík, který bývá na konci Písma nebo biblický slovník ti pomůže najít, kde se co říká. Nebo čti soustavně, ale v jiném pořádku, než je v Biblii. Začni s evangeliem, nejlépe Lukášovým. Tam najdeš i mnoho Ježíšových

podobností, kterým budeš rozumět. Pak bys mohl pokračovat se Skutky apoštolskými a po nich se svatým Markem. Teprve potom sáhni po Starém zákonu. Máš-li rád básně, budeš rozumět Velepísni a Žalmům. Jsi-li pro epiku, upoutá tě mistrné vypravěčské umění příběhů Josefových a patriarchů z 1. knihy Mojžíšovy, kniha Rut, Samuel. A zase zpět k Novému zákonu. Z listu Filipánům září tolik radosti, Janovské knihy jsou tak jiné, však sám uvidíš.

A třetí návrh: Můžeš se připojit k pořádku, jak čteme Písmo při nedělních bohoslužbách. Co se o které neděli čte, najdeš v nedělním misálku. Když si přečteš nedělní čtení sám dopředu, a k tomu i kousek před tím a co je dál, když si to doma sám promyslíš, budeš v neděli poslouchat kázání s novým zájmem. Někdy zaslechneš vlastní myšlenky, jindy budeš překvapen zcela novým pohledem. Co s takovými místy, která ti budou nesrozumitelná? Poznač si je otazníkem a hledej odpověď. Buď ve vysvětlivkách, v knižním komentáři, nebo u kněze. S každým smazaným otazníkem poroste porozumění a chuť do další četby. Jen nezapomeň na to hlavní: Od otázky, co se tehdy dalo, přes otázku, co biblický pisatel říkal svým současníkům, musím vždy dojít k otázce pro tebe nejhlavnější: co je tu Božím slovem pro tebe dnes. Dnes jsme poznali, že i prostá duchovní četba Bible nás vede k chápání života pod zorným úhlem věčné Boží perspektivy. A to stojí za kousek námahy.

Říká se vyznání víry.

Přímluvy A

V den oslavení našeho Pána společně jej prosme:

Probouzej nová kněžská povolání a dej, ať v našich rodinách jsou dobré podmínky pro jejich vznik a růst.

Ať při dnešní slavnosti lépe pochopíme tvou přítomnost ve světě.

Ať dnes lépe poznáme, jaké je naše osobní poslání ve světě.

Ať žijeme v radosti, která s tebou přišla na svět.

Ať tvůj Duch nás naplní láskou a správným smýšlením.

Ať jsme všichni zdraví a dobré mysli.

O to tě, Otče, prosíme, skrze tvého Syna, našeho Pána, Ježíše Krista, který s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

Přímluvy B

Náš Pán je nám stále blízko ve svém svatém Duchu. Poprosme ho:

Za všechny, kteří pomáhají vyučovat děti náboženství.

Za nová kněžská a řeholní povolání.

Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.
Za dobrovolníky, kteří pomáhají v krizových územích.
Za sociální pracovníky, kteří pečují o staré a osamělé.
Za nemocné a umírající, kteří se připravují na setkání s naším Pánem.

Bože Otče, děkujeme ti, že jsi nám blízko ve svém Synu, který s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

Přímluvy C

Volejme teď společně k oslavenému Pánu Ježíši:

Ať tvůj Duch, kterého jsi nám přislíbil poslat, naplní svět vírou, nadějí a láskou.

Ať bázliví lidé najdou v tobě jistotu a důvěru.

Ať se nám dnes otevrou oči pro vidění tvé slávy.

Ať radostně a pevně věříme, žes vstoupil na nebesa a sedíš po pravici Boha Otce.

Ať nemocní, zarmoucení a osamělí pochopí, že ty jsi jejich síla.

Ať naši zemřelí v tobě dojdou vzkříšení a vejdou do života věčného.

Prosíme Pána za nová kněžská a řeholní povolání: Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.

Děkujeme ti, Pane Ježíši, že jsi stále s námi. Dej, ať na to nezapomínáme, ať se stáváme tvým tělem na zemi a radostně žijeme v tvém Duchu. Jenž žiješ a kraluješ na věky věků. - Amen.

Nebo:

Vzkříšený Pán zasedl po Otcově pravici a stará se u něho o naše záležitosti. V jeho jménu se obraťme k Bohu a volejme:

Tvůj Syn, Bože, poslal učedníky ke všem národům jako své svědky. Dej, ať všichni křesťané i v dnešní době naplňují toto poslání.

Tys dal svému Synu veškerou moc na nebi i na zemi. Upevni mocné tohoto světa ve službě spravedlnosti a míru.

Tvůj Syn přinesl pravý pokoj. Osvobod' všechny lidi i národy od strachu, nepřátelství a násilí.

Tvůj Syn slíbil, že s námi bude po všechny dny až do konce světa. Dej, ať jeho přítomnost pocítí především trpící lidé.

Tvůj Syn posílá církvi svého životodárného Ducha. Dej nám jeho sílu, aby obnovil naši víru, naději a lásku.

A dej nám také jeho moudrost, abychom správně chápali a s jeho pomocí prožívali vše, co nám život přináší.

Tvůj Syn přijde znovu, aby soudil živé i mrtvé. Dej, ať je soudcem milosrdným.

Bože, tvá moc se projevila vzkříšením a vyvýšením tvého Syna. Dej, ať působí i v životě všech lidí. Za ně i za sebe jsme prosili skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

O slavnosti nanebevstoupení tvého Syna přinášíme, Bože, tyto dary a prosíme: ať účast na Kristově oběti pozvedá naši mysl k tobě. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

PREFACE 1. O NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Kristus usedl po Otcově pravici a nepřestává být jedním z nás

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Neboť on, Král slávy, vítěz nad hříchem a přemožitel smrti, vyzdvižen nad nebesa, usedl dnes po tvé pravici. Andělé žasnou, že člověk je soudcem světa a pánem vesmíru. A my se radujeme, že tvůj Kristus nepřestal být jedním z nás, že je náš prostředník u tebe a zůstává mezi námi. My k němu patříme navěky a skrze něho se jednou náš život naplní v tobě. A proto tě celý vesmír oslavuje a všechno tvorstvo ti zpívá novou píseň. Také my tě chválíme a se všemi nebeskými zástupy voláme:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ Mt 28,20

Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa. Aleluja.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Všemohoucí, věčný Bože, ty nám už zde na zemi dáváš účast na svém životě a sytíš nás tělem a krví svého Syna; pozvedej naše myšlenky a tužby k nebi, kam nás tvůj Syn předešel jako první z lidí. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.